

K. SK Heist Kampioenenhulde

dd 23 mei 1997

Dames en Heren Schepenen en Gemeenteraadsleden,
Heren Bondsverantwoordelijken,
Collega's Bestuursleden,
Goede Vrienden van K. SK Heist,
Beste Kampioenen,

Op mijn beurt heet ik u allen hartelijk welkom hier in het Sportcentrum voor de huldiging van onze kampioenen ... en wij hebben er in soorten dit jaar !

In deze dagen van euforie heb ik al dikwijls teruggedacht aan de fusie-operatie, die op witte Donderdag 1995 een feit werd. De voortreffelijke sfeer, waarin deze twee eerste seizoenen verlopen zijn, en vooral de goede en opbouwende sfeer die hierbij vooral in bestuurskringen was waar te nemen, had inderdaad nog een bekroning nodig.

Ik denk dan ook dat niemand het mij kwalijk zal nemen dat ik deze titel, symbool van kwaliteit, dan ook vooral zou willen opdragen aan die grote groep van hardwerkende bestuursleden, die meegewerkt hebben aan dit succes, door zowel materieel als financieel de middelen te verzamelen die hiervoor nodig waren.

Vooraf ook draag ik deze titel op aan het bestuur, als dank voor die uitmuntende, joviale en begeisterende samenwerking, die het mogelijk maakte om deze club, op hoog niveau te laten functioneren. Onlangs maakte ik mezelf de bedenking dat, afgezien van de vele sympathisanten en sponsors die ons dagdagelijks ondersteunen, er méér dan 100 bestuursleden nodig zijn om 300 spelers te laten voetballen.

Hiervoor mijn oprechte dank en sympathie.

Maar natuurlijk kan men een kampioenstitel alleen maar opgedragen worden als er een spelersgroep is die de buit kan binnenhalen. Vandaar dan ook mijn welgemeende felicitaties aan onze kernspelers, begeleiders en trainers. Na een vorig seizoen dat faliekant afliep, kwamen wij aan de start met bijna een volledig nieuwe spelersgroep. Talent was er voldoende aanwezig, maar hiervan een stevig geheel maken, dat was nog wat anders. Regelmatig heb ik trouwens de bedenking van Erevoorzitter Albert De Raet voor ogen gehad, waar hij eens zei ‘een elftal koopt men niet, maar dat vormt men’.

Tegen de volgende eeuw moesten wij terug in nationale zijn; dat was de opdracht, die wij de trainer hadden meegegeven. De eerste ervaringen in de beker waren ronduit negatief, en leidden tot méér dan één crisis-vergadering, waarbij trainer Raymond Jaspers ons telkens opnieuw aanmaande om geduld te hebben... volkomen terecht, zoals later zou blijken.

Er waren enkele mindere prestaties, en naar het einde toe werden onze helden blijkbaar wat moe, maar dankbaar denken wij toch ook terug naar de vele schitterende wedstrijden die wij hebben mogen meemaken, en die uiteindelijk hebben geleid tot de kampioenstitel, met slechts twee nederlagen, met daarbij nog de ere-titel van beste aanval én beste verdediging... 52 maal gescoord, en slechts 21 goals tégen, met slechts twee nederlagen uit 30 wedstrijden.

In mijn dank wil ik zeker en vast de gånse groep betrekken; de begeleiders voor de continue zorg voor kwaliteit, ook in de details, en natuurlijk onze kernspelers ... allemaal, ook diegenen die maar één of enkele keren geselecteerd werden. Voetbal is een ploegsport, de individuele kwaliteiten komen maar tot uiting als ze ingebet zijn in een hecht team.

En dat hebben wij dit jaar mogen ervaren. Een echte groep van mensen die positief wilden meewerken aan dit project, en waar de plooiën altijd snel gladgestreken werden als er al eens een onweerswolkje opdook... het is immers stil, waar het niet waait.

Bijzonder wil ik hierbij een dankwoord uitspreken ter attentie van Marc Van Noten, die zijn rol als kapitein met tact en bezieling vervulde, en die dit jaar zijn 500-e wedstrijd in ons eerste elftal mocht vieren. Het zal je maar overkomen, het seizoen van de 500-e wedstrijd afsluiten met een kampioenstitel ! Proficiat, Marc.

Met evenveel vreugde en fierheid huldigen wij vandaag onze provinciale miniemen en provinciale knapen, die ook de kampioenstitel behaalden. Ook op gebied van jeugdwerking heeft de fusie geen windeieren gelegd, met zowel vorig seizoen als dit jaar twee kampioenen-elftallen in onze provinciale jeugd.

Ook dit is een bekroning van het intensief en kwaliteitsvol jeugdbeleid, dat wij vooropstelden toen de fusie een feit werd. Ondanks de gewijzigde omstandigheden waarin de clubs in de Belgische Voetbalbond moeten werken, blijft K. SK Heist club er onvoorwaardelijk voorstander van om de jeugdopleiding als topprioriteit voorop te stellen.

En hiermee bedoelen wij een beleid dat zowel in de hoogte als in de breedte gaat. Samen met mij zullen vele bestuurders afhaken op de dag dat wij voor sommige jongeren geen plaats meer zouden hebben; maar terzelfdertijd willen wij ook kwaliteit bieden, zowel in de voetbalopleiding zelf, als in het streven om van onze jeugd, via het kanaal van de sport, verantwoordelijke volwassenen te maken.

Natuurlijk gaan onze oprechte felicitaties ook naar de spelers, de trainers en de begeleiders van onze jonge kampioenen. Bij de miniemen ging het 'als een fluitje van een cent', met slechts één kleine uitschuiver. Bij de knapen verliep het in het begin ook probleemloos, maar naar het einde van het seizoen kregen zij blijkbaar ook de virus van de eerste ploeg te pakken, en ging het wat moeizamer. Gelukkig was het ook voor hen een happy end.

Voor beide ploegen, spelers, trainers, begeleiders, sympathiserende ouders en supporters, nogmaals een welgemeend proficiat ! Wij hopen dat onze kampioenen zo voortdoen, zodat wij binnen enkele jaren de aflossing van de wacht kunnen meemaken.

Met deze kampioenstitels kunnen wij stellen dat de nieuwe club haar stevige grondvesten nog heeft versterkt, en dat zij klaar is om verdere vlucht te nemen. Waarheen, dat zullen wij nog wel zien, maar alleszins naar omhoog !

Een vereniging zoals K. SK Heist, waarin spelers, trainers, scheidsrechters, bestuursleden, sponsors, supporters en sympathisanten zich bewegen, bereikt al gauw méér dan 500 gezinnen in het Heistse, en verdient dan ook terecht een plaats in het socio-economisch gegeven van deze regio.

Zonder aan groothedswaanzin te gaan leiden, moeten wij durven stellen dat, wat sommige clubs uit onze onmiddellijke omgeving (bv Berlaar, Dessel, Westerlo) kunnen, ook hier in Heist o/d Berg moet mogelijk zijn.

Het is tegenwoordig mode om in bedrijfsorganisaties te spreken van het ‘mission statement’, de opdracht die wij onze vereniging meegeven. Welnu, ik denk dat deze missie drieërlei is :

- a) een zo groot mogelijk aantal jongeren een sportieve en kwaliteitsvolle sportopleiding geven.
- b) een sterke aanwezigheid van ons eerste elftal in de Bondscompetitie, waardoor het succes de basis vormt tot de aansluiting van jonge spelers en tot de interesse die de bedrijfswereld kan hebben.
- c) en dit alles binnen een vereniging waar er nog plaats is voor echt verenigingsleven en vriendschap.

Hiervoor hebben wij niet alleen de medewerking nodig van onze bestuursleden, maar ook logistiek en financieel doen wij constant een beroep op andere helpende handen.

Eerst en vooral op de overheid in het algemeen, en het gemeentebestuur in het bijzonder. De tijd van subsidies is al lang voorbij, gelukkig misschien. Onze samenwerking met het Gemeentebestuur is zonder meer voortreffelijk te noemen.

Aansluitend aan deze vaststelling wil ik toch een beetje misbruik maken van deze viering om aan de schepen van sport, en aan de andere schepenen en gemeenteraadsleden aandacht te vragen voor een knelpunt dat voor onze verdere toekomst van groot belang is, namelijk de ontwikkeling van een vierde speelterrein hier in het Sportcentrum. Wij hopen dat de nieuwe beleidsopties inzake ruimtelijke ordening

ook mogelijkheden kunnen scheppen om in hier in de omgeving nog wat ruimte te vinden voor een bijkomend terrein.

Méér en méér zal samenwerking tussen clubs nodig zijn, en K. SK Heist gaf hierin niet alleen het voorbeeld, maar ook voor de toekomst sterk voorstander van, zeker op het niveau van de jeugdopleiding; Voor het gemeentebestuur kan dit fenomeen van bundeling van krachten een positieve bijdrage vormen om het jeugdbeleid te ondersteunen met de nodige infrastructuur.

Naast hulp van de overheid kan een club zoals de onze niet bestaan zonder belangrijke inspanningen van het bedrijfsleven. Ik weet het ... bedrijven worden met de regelmaat van de klok lastig gevallen met vragen naar sponsoring, en bij velen onder hen is het méér bij wijze van sympathie voor de club, dan omwille van de publicitaire waarde; vandaar ook dat ik onze ganse K. SK Heist-gemeenschap durf vragen om in de mate van het mogelijke aan die grote schare van sponsors wat terug te geven voor die vele honderdduizenden die elk seizoen opnieuw onze clubkas aandikken.

Tenslotte is er ook nog de grote schare van supporters, ouders, en sympathisanten, die elke week opnieuw meewerken aan sfeer en ambiance rond het terrein. Zonder deze ondersteuning kan een club niet verder.

In dezelfde dank wil ik zeker en vast ook de supportersclub en het oudercomité bedanken, omdat zij, elk op hun manier, de werking van onze club mee helpen mogelijk maken.

Koken kost geld, zegt het spreekwoord. Tot op heden hebben wij met een streng budgetair beleid en dank zij de hulp van vele mecenasen, een gezonde financiële basis gelegd om verder te gaan. Maar dit financieel plaatje kan voor dit seizoen maar kloppen als wij allen samen nog een laatste krachttoer leveren.

Met veel nadruk vraag ik dan ook aan u allen om uw medewerking bij één of meer van de volgende manifestaties :

A) na het kampioenenbal van zodadelijk, in zaal Eden, nodigen wij u nog uit op het Zeevruchtenfestival, volgende Vrijdag in de Club 50, waar wij een eerste-rangs visbuffet aanbieden, met gezellige muzikale omlijsting. Inschrijven kan nog bij Karl Schoeters.

B) en natuurlijk nodigen wij u allen in grote getale uit op onze eerste 'K. SK in Concert', op Zaterdag 21 juni 1997 in de Kunstijsbaan Die Swaene. Het wordt een muzikaal topevenement, met de Heverse Concertband, popzanger Garry Hagger, en ons plaatselijk idool Paul Michiels. De voorverkoop (600 Fr. voor een toegangsticket, 10.000 Bef voor een VIP-tafel van acht) kan via onze penningmeester Richard Verpoorten.

Voetbal, een feest ! Ook hier aan de Lostraat sluiten wij een prachtig seizoen af. Het is goed geweest, wij zijn tevreden. En na een welverdiende rust voor de ganse K. SK-gemeenschap (het zal een korte rust zijn !) gaan wij er opnieuw tegenaan.

Met hopen verwachtingen en met heel veel inzet en optimisme.

Ik dank u allen voor uw aanwezigheid en uw blijken van sympathie, en wens u verder nog een prettige viering.

Leo Cannaerts,
clubvoorzitter.